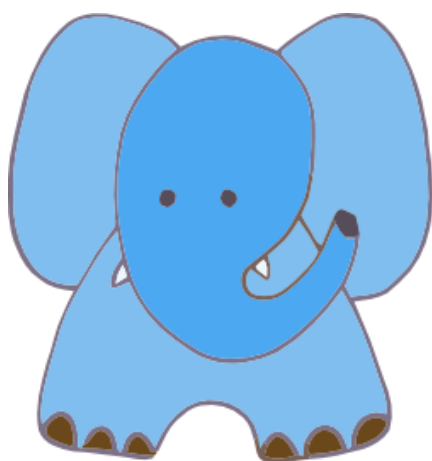

JEŽKI

Ježek teka, teka in se kotali, a včasih ves prestrašen na ODDELEK ENDOKRINOLOGIJE prihiti. Treba kri je vzeti, le kdo pomagal bo, ježek prav previdno bo storil to lepo. Kmalu vse je jasno, zakaj težave so, nekaj v tebi manjka, zato ti je hudo. A brez skrbi, prijatelj, kar manjka ti, dobiš, najhuje je za tabo, lahko se nasmejiš.

SLONČKI

V novi Pediatrični kliniki so se pikapolonice prelevile v slončke. Sloni so živali z zelo izraženim socialnim čutom ter močnimi družinskimi vezmi. Imajo milo srce in so zelo rahločutni. So plemenite živali in imajo veliko srce. Poznamo pa afriškega gozdnega slona, afriškega savanskega slona in azijskega slona (znan tudi kot indijski). Sloni zapišemo enako kot sloni. Celo naše telo sloni na srcu. In najbrž je ravno zato simbol kardio oddelka slon.

September 2012

LIKOVNA DELAVNICA

V prvih šolskih dneh smo v likovni delavnici oblikovali cvetove iz papirja, ki nam sedaj krasijo naše sobe.

Oktober 2012

ŽIVOPISANI OKTOBER

V čudovito obarvanem jesenskem mesecu oktobru smo se z učenci vsak dan znova obračali k naravi, jo občudovali in opazovali spremembe, ki se v tem času dogajajo.

Na spletnih straneh smo spremljali tudi temperaturo zraka v Ljubljani. Najvišja temperatura je bila 22,7 °C. To je bilo 19. oktobra.

Na vprašanje, na kaj najprej pomislijo ob besedi JESEN, pa so učenci odgovorili takole:

- Nabiramo pravi kostanj, ga zarezemo in na vrtu spečemo. Miha, 2. razred
- Drevesni listi spreminjajo barvo. Marko, 4. razred
- Piha veter, ki diši po jeseni. Špela, 1. razred
- Ati nabira gobe, mami pa jih vloži. Davor, 3. razred
- Jeseni so jesenske počitnice. Simon, 7. razred
- Jeseni nabiramo in jemo jesensko sadje. Nejc, 7. razred
- Na našem drevesu na vrtu so listi postali oranžni in rumeni. Kiara, 2. razred
- V gozdu nabiramo jurčke in lisičke. Klara, 3. razred
- Temperature so nižje kot poleti. David, 7. razred
- Pri mojem stricu jeseni dozori kakiji. Miha, 2. razred
- Jež se pripravlja na zimo. Davor, 3. razred
- Listi padajo z dreves. Žan, 1. razred
- Pečenje kostanja, odpadanje listov, jesenske počitnice, topel kakav. Laura, 3. letnik

Z jesensko obarvanimi drevesnimi listi smo naredili lepljenko – metulja, ki si ga lahko ogledate na spodnji fotografiji.

November 2012

14. november – svetovni dan sladkorne bolezni

Ker v mesecu novembru praznujemo dan sladkorne bolezni, smo v pouk pogosto vključili knjigo Lenny razlaga sladkorno bolezen.

Levček Lenny je poseben lev. Zna govoriti in ima sladkorno bolezen. Pouči nas, kako z njo živimo. Razloži nam, zakaj mora biti na vrhu naše lestvice športna dejavnost. Prav zato smo v tem mesecu vsak dan pouk pričeli s športnimi igrami.

Srednješolka Iris pa nam je takole predstavila svoje srečanje s sladkorno boleznijo:

Moj novi nadimek

Živijo! Ime mi je Iris in imam 18 let. Pred letom dni sem zbolela za diabetesom tip 1. Se pravi, 31. 5. 2010 sem obrnila nov list v življenju, kateremu sem se morala prilagoditi. Ko sem prišla v šolo, sem dobila nov nadimek. Kar naenkrat sem postala cukrček ali sladkorček. Prijeten občutek, ko bolezen prijatelji obrnejo na pozitivno stran in te nasmejijo. Opozorili so me tudi, da se moram paziti dežja, da se ne bom stopila. Čeprav smo vedeli, da to ni mogoče, smo se še naprej pretvarjali. Sladkorni bolniki imamo tudi svoj dan, 14. november, katerega bi lahko preimenovali v dan cukrčkov.

Iris

Naslov fotografije spodaj: Pri pouku z levčkom Lennyjem

December 2012

Skrivnostni svet snežink

V mesecu decembru smo se večkrat pogovarjali o čarobnosti snežink. Radovednost nas je pripeljala do brskanja po spletnih straneh in k iskanju ustrezne literature, kjer bi čim več zvedeli o njih.

Ugotovili smo, da svet snežink ni navdušil le nas, ampak je očaral že številne fizike in fotografe.

Najbolj znane fotografije snežnih kristalov je posnel Wilson A. Bentley.

Starši so mu za 15. rojstni dan kupili mikroskop. Ko je Bentley skozi mikroskop prvič uzrl snežinko, ga je njena lepota povsem prevzela. Sprva je vsak snežni kristal narisal, kasneje fotografiral.

Ameriški fizik Kenneth Libbrecht pa že več kot 20 let proučuje skrivnosti snežink.

KAKO NASTANEJO SNEŽINKE

Ko je zrak v oblakih zasičen z vodnimi hlapi in je temperatura nižja od nič stopinj Celzija, vodni hlapi zmrznejo in preidejo neposredno iz plinastega v kristalno stanje, ne da bi se vmes utekočinili. Tako se rodijo majhni ledeni kristalčki.

Med padanjem se ti ledeni kristalčki med seboj sprimejo in nastanejo snežinke. Na velikost snežinke vpliva predvsem temperatura zraka. Oblike snežink so zelo raznovrstne. Niti dve snežinki nista popolnoma enaki.

Učenci in dijaki so v tehniki praskanke prikazali snežne kristale tako, kot si jih predstavljajo. Vsak drugačen, enkraten, čaroben ... kot v naravi.

Na spodnji fotografiji si jih nekaj lahko ogledate.

Januar 2013

Radi imamo živali

Učenci in dijaki imajo živali zelo radi, zato o njih z veseljem pripovedujejo. Najraje pa spregovorijo o hišnih ljubljenceh.

Tim nam je takole predstavil svojega papagaja:

Mojemu papagaju je ime Koki. Imam ga že štiri leta. Je zelene in rumene barve. Zna izgovoriti samo moje ime. Bil sem zelo vesel, ko sem ga dobil. Z mamico in očijem sem se zmenil, da mu en teden jaz dajem hrano in vodo ter očistim kletko, drugi teden to postori mami, tretji pa oči.

Ko smo ga kupili in prinesli domov, smo ga dali ven iz kletke, da se je privadil na nas tri in na nov dom. Spustili smo ga, da leti po hiši. Naučil sem ga, da hodi po naših rokah in ostane na ramenu. Nekega dne, ko je spet letel po hiši, pa se je skrila za omaro. Morali smo jo odmakniti, da smo ga lahko prijeli. Za kazen je moral biti v kletki tri dni. Ko smo ga spet spustili, si je našel prostor na roži na najvišji polici. Drugače pa papagaj ve, kdaj mora v kletko, in to vedno naredi sam. Še to: spi z odprtimi očmi.

Tim, 7. razred

Živali smo tudi slikali v različnih tehnikah.

Na vprašanje, kaj bi bili, če bi se za en dan lahko spremenili v žival, so učenci in dijaki takole odgovorili:

- Mačka, ker veliko spi. Kaja, 1. letnik
- Kačji pastir, ker zna v zraku lebdeti in ima čudovita prozorna krila. Nika, 4. letnik
- Orel, ker je svoboden in super leti. Stefan, 9. razred
- Veverica, ker je živahna in igriva. Kaja, 8. razred
- Konj, ker je svoboden in čuteč. Kaja, 1. letnik
- Delfin, ker je lep. Domenik, 9. razred
- Ptica, ker lahko leti, kamor si želi. Ani, 9. razred
- Želva, ker dolgo živi. Dino, 9. razred

Dijakinja tretjega letnika je v nemščini pripravljala nalogo na temo čebele. Da pa bi bila njena predstavitev še zanimivejša, smo vsi skupaj v likovni delavnici zanjo oblikovali čebelice in pri tem nadvse uživali. Dijakinji pa želimo uspešno predstavitev naloge.

Marec 2013

PRIČAKOVANJE POMLADI

Zacveteli so prvi zvončki.

Tudi mi smo jih zgubali in obesili na vrata učilnice, da nam oznanjajo pomlad.

Na gregorjevo, ko se po ljudskem izročilu ženijo ptički, nas je obiskala štoklja Mici.

Na predvečer gregorjevega otroci po številnih rekah in potokih spustijo ladjice, barčice ali hišice z lučkami, ki oznanjajo pomlad. Mi smo oblikovali barčice iz papirja in skupaj s štokljo Mici spoznavali ljudske običaje tega dne.

April 2013

S PRAVLJICO V NOVI DAN

2. aprila praznujemo mednarodni dan knjig za otroke. Na ta dan je bil rojen danski pravljicar Hans Christian Andersen. Z učenci smo letos spoznavali njegovo življenje in njegove pravljice ter o njem pripravili kviz.

Naše dejavnosti so tudi preostali del meseca potekale v pravljичnem duhu. Pouk smo običajno pričeli s pravljico, se o njej pogovorili, nato pa jo predstavili z ilustracijo ali zaigrali posamezni prizor. Iz različnih materialov smo oblikovali pravljичne junake, učenci pa so si izdelali tudi knjižne kazalke. Navduševalo nas je tudi reševanje knjižnih kvizov, ki smo jih našli na spletu.

Maj 2013

Naravne in kulturne znamenitosti Štajerske

Učenci predmetne stopnje in srednješolci smo se v okviru kulturnega dne Slovenija, država nas vseh pogovarjali o naravnih in kulturnih znamenitostih Štajerske. Vprašanja, povezana z nekaterimi od glavnih znamenitosti Štajerske, smo zbrali v e-kvizu <http://261.gvs.arnes.si/bs/mod/quiz/attempt.php?q=47&forcenew=1>.

Preizkusi se v reševanju tudi ti!

September 2013

MORSKI IN SLANI SEPTEMBER

Letos smo šolsko delo pričeli s tehničkim dnevom. Oblikovali smo darilca iz naravnega in odpadnega materiala. Različne steklene kozarce so učenci okrasili s kamenčki, solnimi kristali in školjkami. Tako so nastale prave umetnine.

Ob delu smo se pogovarjali o naši morski obali, saj je naravni material, s katerim smo ustvarili čudovite umetnine, prav od tam. Posebno pozornost smo namenili solinam v Sečovljah in Strunjanu, kjer še danes pridobivajo sol na starodaven način. Sestavili smo tudi kviz.

SOLINE – KVIZ

I . Kje imamo v Sloveniji *soline*?

- V Strunjanu in Sečovljah.
- V Kopru.
- V Izoli.

II . Kako pridobivajo v naših solinah sol?

- Na starodaven način.
- Strojno.

III . Kako imenujemo ljudi, ki delajo v solinah in pridobivajo sol?

- Mornarji.
- Solinarji.
- Vodnarji.

IV . Kje se solinarji usposobijo za svoj poklic?

- Znanje se prenaša iz roda v rod.
- Obiskujejo solinarske šole.

V . V katerem letnem času pridobivajo morskno sol?

- Poleti.
- Jeseni.

- *Pozimi.*

VI . Kdo pripravi solinarska polja in pretaka vse gostejšo slanico v vse bolj plitve bazene?

- *Turisti.*
- *Starejši in najbolj izkušeni solinarji.*

*VII . Kaj pomeni **žetev soli**?*

- *Rastline v solinah s srpom požanjejo.*
- *Ko voda v kristalizacijskih bazenih izhlapi, sol z lesenimi grabljicami pograbijo na kupe.*

*VIII . Kaj je **solni cvet**?*

- *Rastlina, ki zraste v slanici.*
- *Drobni piramidasti kristali, ki ob brezvetrju nastanejo na gladini slanice.*

IX . Komu so bile namenjene solinarske hiše?

- *Solinarjevi družini, ki je v vročih poletnih dneh s skupnimi močmi spravila dnevni pridelek v velike snežno bele kupe.*
- *Turistom za preživljanje prostega časa.*

X . V kateri slovenski pripovedki je omenjeno prevažanje soli?

- *Kralj Matjaž.*
- *Peter Klepec.*
- *Martin Krpan.*

Pravilni odgovori:

I.(1.), II.(1.), III.(2.), IV.(1.), V.(1.), VI.(2.), VII.(2.), VIII.(2.), IX.(1.), X.(3.)

Oktober 2013

16. OKTOBER – SVETOVNI DAN HRANE

V mesecu oktobru vsako leto praznujemo svetovni dan hrane. Z učenci in dijaki smo razmišljali, kdo je bil udeležen pri nastajanju tistih jedi, ki smo jih zaužili.

Ker je to tudi jesenski čas, smo posebno pozornost namenili pogovoru o pridelovanju, pobiranju, shranjevanju in predelovanju poljskih pridelkov ter obiranju in predelovanju sadja. Mnogi šolarji doma v tem procesu sodelujejo in so nam z veseljem opisali svoje izkušnje. Pa poglejmo, kaj nam je povedal Andraž.

OD SADIKE DO KOZARCA

Ker je danes, 16. oktobra, svetovni dan hrane, sem se odločil, da na to temo nekaj napišem. Dandanes nas veliko ljudi gleda na zdravo prehrano. Ljudje pazijo, kaj bodo zaužili, od kod je določena hrana prišla in kako je vzgojena. Ne razmišljajo pa, kako pride do končnega izdelka. Ker hodim na gostinsko šolo in imamo doma kmetijo, vam bom na kratko opisal, kako pride zelenjava od sadike do kozarca na trgovskih policah oziroma tržnicah. Glavno vlogo pri tem imajo kmetje, ki vzgojijo to zelenjavo, ki jo vidimo v kozarcih.

Kmet v zemljo posadi sadike ali poseje semena različnih vrst zelenjave, npr. paradižnika. To seme zalije z vodo in čaka. Medtem ko čaka, seme kali (začne rasti). Ko prodre na plano, ga kmet začne skrbno negovati. Začne ga gnojiti z naravnimi pripravki in zalivati. Pravijo, da vsaka rastlina potrebuje hrano, vodo in čas. In res je. Ko ta rastlina zraste, začne cveteti. Tu imajo veliko vlogo čebele, ki cvet oprašijo. Ko je ta oprашen, se začne iz njega razvijati plod. Ta čas je rastlina še posebej občutljiva. Ko plod zraste, začne zoreti. Paradižnik se obarva rdeče, paprika rumeno.

Kmet nato pridelke pobere in jih zloži v košaro. Nekaj jih odnese na tržnico in tam proda. Iz ostale zelenjave pa lahko naredi več stvari. Eden izmed načinov je, da zelenjavo vloži. Najprej jo opere. Nato jo skuha v soljenem in začinjenem kisu. Ko je skuhana, jo položi še v tople stilizirane steklene kozarce in tesno zapre. Ti kozarci se počasi hladijo. Kmet jih nato odnese na tržnico in tam vloženo zelenjavo proda. Od dobička kupi novo seme in ga naslednje leto spet posadi.

Če le imate možnost, obiščite kakšno kmetijo in si ta postopek oglejte v živo. Verjemite, ne bo vam žal, sploh pa na koncu, ker vas bodo prijazno pogostili še s tradicionalnimi dobrotami.

Andraž, 2. letnik

Jesen pa je tudi čas kuhanja marmelad. Lea jo je tako čudovito narisala, da so se nam kar pocedile sline.

November 2013

OBISK KOŠARKARJEV

V mesecu novembru sta nas na kardiološkem oddelku obiskala košarkarja Uniona Olimpije Dino Murič in Alex Stephenson.

Ko so mi napovedali obisk, sem bil zelo vesel, saj obožujem šport, košarka pa mi je eden najljubših. Komaj sem čakal na ponedeljek, ko sem lahko v živo videl dva igralca, ki ju sicer lahko spremljam le po televiziji. Po vstopu skozi vrata sta me presenetila s svojo višino. Merita namreč krepko čez dva metra. Tako visokih ljudi ne vidiš vsak dan, tokrat pa sta bila na kupu kar dva. Nenavadna pa ni bila le njuna višina, temveč tudi način sporazumevanja, saj je prvi Slovenec, drugi pa Američan. Pogovarjali smo se v slovenščini in angleščini. Pri meni sta ostala kar nekaj časa, dovolj dolgo, da smo obdelali kar nekaj zanimivih tem. Pogovarjali smo se o tem, zakaj sem v bolnišnici, kakšne poškodbe sta utrpela med svojo kariero, o igri ekipe in še marsičem. Preden sta se poslovila, pa sta se z mano še fotografirala. Dobil sem tudi avtogram. Obljubila sta mi še vstopnice za ogled kakšne tekme Uniona Olimpije, nato pa sta odšla še po drugih sobah. Zelo sem vesel, da v bolnišnici potekajo takšni obiski, saj pri tem pozabiš na vse skrbi in težave. Poleg tega pa takrat čas hitreje mine.

Anže, 1. letnik

December 2013

Praznični december

Praznični december nas je s svojo čarobnostjo spodbudil k ustvarjanju. V učilnici so vsak dan potekale likovne delavnice, h katerim so učenci radi prihajali. Najprej smo okrasili oddelek. Spremenili smo ga v deželo pingvinov.

Oblikovali smo darilca – pingvinčke.

Na začetku decembra smo izdelovali tudi adventne venčke. Iz kartona smo naredili kroge, jih oblepili z mehkim papirjem ter ovili z zelenimi trakovi. Iz odpadnega papirja smo izrezali zvezde različnih velikosti in z njimi okrasili venčke.

V času pred sv. Miklavžem smo se pogovarjali o tem, kako poteka miklavževanje v Sloveniji in drugih državah. Fantje so pripovedovali, kako je bilo, kadar so bili oblečeni v parklje, dekleta pa o tem, kako so se ta večer skrivala pred njimi. Vsekakor je to vznemirljiv običaj, ki ga otroci niso želeli zamuditi. Nekateri učenci so pripravili tudi darila, s katerimi so želeli razveseliti svoje najdražje.

Praznično vzdušje v sobah smo ustvarili z malimi namiznimi smrečicami, ki smo jih izdelali iz trdega papirja. Učenci so jih domiselno polepili z okraski, ki so jih oblikovali iz ostankov papirja. Smrečice so nato postavili na svoje omarice, nekaj pa so jih tudi poklonili.

Navdušenje nad likovnimi delavnicami se je z dneva v dan stopnjevalo, saj smo bili vsak dan bliže božično-novoletnim praznikom. Oblikovali smo še okraske za novoletno jelko ter voščilnice z lepimi željami.

Praznično je bilo tudi med ustvarjanjem. Prav za vsakim izdelkom se skriva želja, da bi nekomu polepšali dan ter v njegovo življenje prinesli prijaznost in toplino.

Januar 2014

LJUDSKE PRIPOVEDKE

Naši predniki so bili nekoč zelo povezani z naravo in so jo nadvse spoštovali. Spraševali so se, kako so nastale naše gore, jezera, reke ... in nastale so pripovedi, ki so več stoletij prehajale iz roda v rod in se ohranile vse do danes.

Zanimalo nas je, kaj zanimivega nam sporočajo te pripovedke o krajih, od koder prihajajo učenci, ter o bližnjih hribih, jezerih, slapovih.

V knjižnici smo si sposodili knjige s tovrstno vsebino in se najprej zaustavili ob pripovedki Blejske vile, ki govori o tem, kako je nastalo Blejsko jezero. Vsebina nas je navdušila, zato smo jo predstavili tudi na oddelčnem panoju. Najlepše prizore so učenci prikazali z lepimi ilustracijami.

Februar 2014

USTVARJAMO S PREŠERNOM

Slovenci 8. februarja praznujemo kulturni praznik. O pomenu kulture in praznika smo se pogovarjali tudi z učenci. Na kulturnem dnevu, ki smo ga izvedli v začetku februarja, smo spoznavali življenje in delo dr. Franceta Prešerna.

Spoznali smo pesem *Povodni mož*, jo ilustrirali in ilustracije razstavili. Pesmico smo razrezali na posamezne verze, jih zavili v svitke ter poklonili osebju.

Učenci so prebrali tudi slovensko ljudsko pravljico *Povodni mož*. Literarni deli so med seboj primerjali. Ugotovili so, da je povodni mož iz ljudske pravljice veliko bolj ljubeč kot pa Urškin izbranec.

Prebrali smo *Zdravljico* in oblikovali kazalke, na katerih je viden Prešernov rokopis.

Zanimalo nas je tudi, kako je Prešeren ob prvem srečanju nagovoril Julijo. Vsak učenec je sestavil kratek dialog med Julijo in Prešernom ali pa to srečanje zgolj opisal. Bilo je zelo zanimivo. V nadaljevanju lahko preberemo, kako nam je njuno prvo srečanje predstavila Saša.

PRVI POGLED NA JULIJO

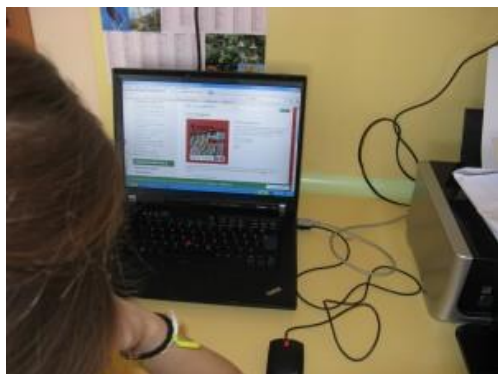
Pisalo se je leto 1833. France Prešeren je na nedeljsko jutro kot po navadi zgodaj vstal, se oblekel v mašna oblačila ter se odpravil proti cerkvi v Trnovem. Dan je bil lep, saj se je ravno začel april. Na pol poti je pogledal na uro in zgrožen ugotovil, da bo pozen. Začel je hitro teči. V daljavi je že opazil cerkev. Pritekel je do zgradbe ter na stežaj odprl njena vrata. Naenkrat je nastala smrtna tišina in vanj se je zastrmela vsa cerkev. Postalo mu je grozno nerodno. Postavil se je ob zid. Zamudil je približno deset minut. Večina ljudi se je obrnila naprej in se posvetila pridigi, nekateri so zmajevali z glavo, le ena oseba pa je vanj še zmeraj zrla. France je dvignil pogled in zastal mu je dih. Videl je dekle z ozkim obrazom ter svetlimi lasmi, ki so ji padali na ramena. Imela je sanjsko modre oči, ki so ga spominjale na morje in nebo ter na vse, kar je lepega na svetu. Zdelo se mu je, da svet še nikoli ni bil tako lep in da ptice še nikoli niso tako lepo pele. Nekaj časa sta se gledala. Dekle ga je nato pomerilo s pogledom in se posvetilo maši. Ta je bila zelo dolga. Med njo pa ga dekle ni več pogledalo. Ko se je maša končala, so se ljudje začeli pomikati proti izhodu. Deklica je vstala. Pod roko je držala starejšo žensko. France je menil, da je Julijina mama. Najprej ju je še opazoval, potem pa ju je v množici izgubil. Hitro se je pomaknil proti izhodu. Dan je bil čudovit in sonce je pripekalo. Razgledal se je naokrog, da bi jo videl. V materini družbi se je pogovarjala z mladeniči ter si s pahljačo hladila obraz. Francetu je zaigralo srce in se ji je približal. Potrepljal jo je po ramenih. Obrnila se je. Spet je zrl v tiste nebeško modre oči in skoraj mu je zastal dih. Na debelo je pogoltnil, ji ponudil roko in rekel: »Pozdravljena, gospodična. Moje ime je France. Nisem mogel kaj, da ne bi opazil vaše lepote. Torej, zdaj stojim pred vami in ponižno upam, da mi izkažete to čast ter mi zaupate svoje ime?« Prijazno se ji je nasmehnil. Resnobno ga je premerila in dejala: »Julija«. Nato se je obrnila in s svojo družbo nadaljevala pogovor. France je poskušal nadaljevati, a ga je s pogledom prestrelila njena mama. Nato je k Prešernu pristopil nek gospodič in mu povedal: »Velike sanje imaš, fant. Dekle njenega kova se ne bo nikoli odločilo za fanta, kakršen si ti.« Prešeren pa je dejal: »Smejte se, kolikor želite, govorite, kar želite, a moje srce se ne bo predalo.« Mladi mož ga je potrepljal po ramenih, se obrnil in odšel. Prešeren je še malo postal, nato pa se tudi sam namenil oditi. Še zadnjič se je ozrl in pogledal v tisto nebeško milino. To je bil prvi dan, ko je srečal Julijo, nanjo pa ni nikoli več prenehal misliti.

Saša, 9. razred

Marec 2014

Sejemo domača semena

V mesecu marcu se prične pomlad. To je čas, ko načrtujemo delo na vrtu in razmišljamo, kaj bomo posadili in posejali. V tem mesecu pa smo izvedli tudi naš naravoslovni dan *Sejemo domača semena*.

Učenci so spoznavali **domača avtohtona semena**. To so tista semena, ki so nastala iz avtohtonega izvornega semena in niso bila načrtno žlahtnjena. To pomeni, da se pridelujejo, vzdržujejo in razmnožujejo v Sloveniji. Našim prednikom so zagotavljala varno in zdravo prehrano.

Odpri smo vrečke z različnimi semeni in si jih ogledali z lupo. Opazovali smo njihovo barvo, velikost in obliko ter jih med seboj primerjali.

Na zemljevidu Slovenije smo iskali kraje, od koder izhajajo posamezna avtohtona semena.

V lončke smo dali zemljo, jo zalili z vodo ter vanjo posadili ali posejali semena.

Tisti učenci, ki v bolnišnici niso smeli sejati semen, so jih odnesli s seboj domov, da bodo doma vzgojili nove rastline.

Zanimalo nas je, kaj je v semenu. Pripravili smo fižol, mu odstranili semensko lupino, našli pod njo dve polovici in ju previdno razmaknili. Zagledali smo zarodek, ki je bil zrašččen z obema polovicama fižola.

Notranjost fižola smo tudi narisali. Pri tem smo si pomagali z lupo. Tako smo lahko bolj natančno opazovali dele zarodka.

Iz semen zrastejo nove rastline. Najprej seme kali. Proces kalitve smo si ogledali na internetu, kasneje pa smo opazovali tudi naša posejana semena. Da seme vzkali, je potrebno nekaj časa počakati. Čas kalitve pa je pri različnih rastlinah tudi zelo različen.

Oblikovali smo knjižice, v katerih so prikazane posamezne faze kaljenja fižola.

Naravoslovni dan pa ni potekal le v učilnici, ampak tudi ob posteljah učencev, ki niso mogli priti v učilnico.

April 2014

PIRHI

V tednu pred veliko nočjo smo z učenci spoznavali velikonočne običaje doma in po svetu.

Posebno pozornost smo namenili pirhom. Učenci so nam z veseljem pripovedovali, kako pri njih doma krasijo **pirhe**. Po slovenskih krajih velikonočna jajca različno krasijo in tudi različno imenujejo. Posebej so nas s svojo lepoto očarale prekmurske **remenke** in belokranjske **pisanice**.

Mi pa smo se odločili, da bomo pobarvali jajca s **čebulnimi olupki**.

Pripravili smo sveže liste jagod, melise, peteršilja in regrata, suhe liste rdeče in rjave čebule, nogavice ter jajca.

Na vsako jajce smo položili sveži list rastline, ga zavili v nogavico in zvezali. Pri tem delu nam je z veseljem pomagala babica enega izmed učencev, saj je imela s tovrstno pripravo pirhov že bogate izkušnje.

Ko so bila vsa jajca pripravljena, smo jih položili v posodo s čebulnimi olupki. Prilili smo vodo, dodali še malo čebulnih olupkov in vse skupaj skuhali. Pustili smo jih vreti deset minut. Nato smo posodo odstavili in zavita jajca pustili v čebulnem kropu še kakšno uro, da so se res lepo obarvala.

V tem času je vsak učenec oblikoval in okrasil papirnato košarico, v katero je kasneje položil svoj pirh.

Pirhe smo vzeli iz posode ter iz nogavic, odstranili smo liste in si ogledali čudovite umetnine. Položili smo jih v lepo okrašene košarice. Učenci so jih ponosno poklonili ali pa odnesli domov.

Maj 2014

Slikovna poezija

Vsak mesec imamo na obisku »Moderno galerijo«. To je hkrati tudi priložnost, da v živo spoznavamo sodobno umetnost. Naši gostji Lucija in Maša nam na vsako srečanje prineseta katalog razstave, ki si jo je v Moderni galeriji mogoče ogledati. Učenci s pomočjo kataloga in tabličnega računalnika spoznavajo sodobne likovne umetnike in njihova dela.

Pod vodstvom prijaznih pedagoginj Lucije in Maše pa se učenci tudi sami preizkusijo v modernih tehnikah in se česa novega naučijo. Na majskem srečanju smo ustvarili papirnatu instalacijo s slikovno poezijo. Učenci so spoznali Kosovelovo pesem Burja in na trši papir slikovno prikazali vsako kitico posebej. Poslikane kartone so prav na poseben način sestavili. Tako je vsak udeleženec ustvaril svojo papirnatu skulpturo. Umetnine smo obesili v učilnico in prostor spremenili v mini galerijo. V vročih poletnih dneh pa nas bo pogled na slikovni prikaz burje tudi ohladil.

Junij 2014

Dajmo domišljiji prosto pot

V mesecu juniju – ko dočakamo najdaljši dan v letu in v naravi vse cveti, večere pa nam polepša letenje svetlečih kresničk – smo izvedli tehniški dan z naslovom Dajmo domišljiji prosto pot.

Z učenci smo si najprej ogledali material, ki ga lahko nabereмо v naravi v različnih življenjskih okoljih: kamenčki različnih oblik, barv in velikosti, raznovrstne školjke in hišice morskih in kopenskih polžev ter manjše in večje suhe veje različnih debelin. S tem materialom smo gradili in sestavljali različne fantazijske in realistične oblike, vendar pri tem nismo uporabljali lepil ali kakršnihkoli drugih pripomočkov. Učenci so ob ustvarjanju neizmerno uživali.

Umetnine smo tudi fotografirali in jih tako hranili za spomin.

Tudi med počitnicami bodo lahko učenci ustvarjali v naravi na podoben način in svoje stvaritve fotografirali. Njihove umetnine se bodo sčasoma sicer porušile zaradi vetra in dežja, kar pa ne pomeni konec ustvarjanja, ampak novo priložnost za ustvarjanje vsega tistega, kar se skriva v njihovi domišljiji.

September 2014

BARVIT PODVODNI SVET

Ob pričetku šolskega leta se radi spominjamo lepih doživetij s počitnic. Z lepoto nas pogosto očara in navduši tudi narava. Barvitost živali in rastlin v globinah morja je nekaj izjemnega. Z učenci smo ob knjigah in na spletnih straneh spoznavali podvodni svet ter se čudili pestrosti barvitega sveta rastlin in živali. Tudi tedaj ko smo iz papirnatih vrečk in časopisnega papirja pričeli oblikovati in barvati tridimenzionalna podvodna bitja, ni zmanjkalo navdušenja. Nastali so čudoviti izdelki.

Učenci so si z njimi okrasili stojala za infuzije.

V učilnici pa smo z naravnim materialom (školjke, mivka, pesek, morski polži) opremili morski kotichek ter vanj namestili živopisne izdelke učencev.

Oktober 2014 PTIČJE STRAŠILO

Vsako leto nas jesen bogato obdari s sadovi narave tako v gozdu kot v sadovnjaku, na vrtu, polju itd. Posebno pozornost smo namenili spoznavanju vrtnih in poljskih pridelkov. Da pa bi kmetje zaščitili na njivah in vrtovih poljske in vrtno pridelke pred živalmi, ponekod še postavljajo ptičja strašila. Tudi na našem oddelku smo ga skupaj s starši, šolarji, predšolskimi otroki in vzgojiteljico oblikovali in ga postavili v kot. Naše strašilo nikogar ne odganja, ravno obratno. Ob njem se z učenci zbiramo in spoznavamo zelenjavo, ki jo skupaj s starši in osebjem prinašamo z domačih njiv in vrtov ter jo odlagamo v pehar pred njim.

Kako prijetna in prijazna so ptičja strašila, kaj se dogaja, če se zaljubijo in kako vplivajo na modo, smo spoznavali tudi v pravljicah.

Izdelovanje ptičjega strašila je tudi priložnost za uporabo starih oblačil. Z nekoliko truda in domišljije ga lahko oblikujemo in postavimo na vrt. S svojo prisotnostjo bo zagotovo razveseljeval mimoidoče sprehajalce.

November 2014

JESENSKA GALERIJA

Jesen je čas, ko se drevesa pripravijo na zimski počitek. Ena izmed teh priprav listopadnih dreves je tudi ta, da odvržejo liste. Proces, ki pri tem poteka, nas razveseljuje s spreminjanjem barv. Raziskovali smo, zakaj je izginila zelena barva. Zanimalo nas je, kaj določa, ali se bodo listi obarvali rumeno, oranžno, rdeče ali rjavo. Pogled na ta čudovita drevesa v lepem sončnem dnevu nam prežene slabo razpoloženje in izboljša počutje, če se le prepustimo naravi.

Učenci so s slikanjem prikazali drevesa, kot jih doživljajo jeseni.

Urška, 8. razred

Liza, 5. razred, in prijateljica

Eva, 2. razred

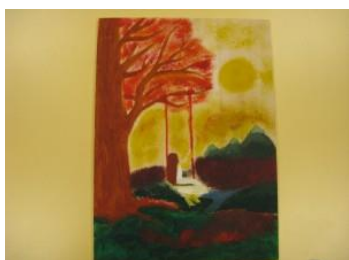
Kaja, 5. razred

Liza, 2. razred

Anja, 7. razred

Nina, 3. letnik

December 2014 PRAZNIČNI DECEMBER

December je prav poseben mesec. Narava počiva, dočakamo najdaljšo noč v letu, vstopimo v nov letni čas – zimo, pričakujemo sneg. A ne le to, december je bogat tudi s prazniki: sv. Miklavž, božič, silvestrovo. Pred štiriindvajsetimi leti pa smo se decembra tudi odločili za samostojno Slovenijo.

Dolgi večeri in prazniki so nas spodbujali k spoznavanju in raziskovanju kulturne dediščine in k ustvarjanju. Učenci so spoznavali nove likovne tehnike, s pomočjo katerih so ustvarili lepe voščilnice za božič in novo leto. Ni jim zmanjkalo idej, koga bi z voščilnico razveselili. Dobre želje so kar vrele in mnoge od teh so učenci zapisali. Spomnili so se staršev, sestic, bratov, starih staršev, sošolk, sošolcev, učiteljic, učiteljev.

Naredili smo tudi darilne škatlice. Medicinske sestre so za nas zbirale odpadne škatlice zdravil, mi pa smo jih polepili z ostanki dekorativnega papirja in jih spremenili v darilne škatlice. Vanje smo dali majhna darilca, ki so jih učenci sami naredili. Nekateri otroci so se odločili, da bodo letošnji božič ali novo leto skriti obdarovalci in bodo tudi na tak način pričarali praznično veselje ter razigranost.

Izdelovali smo tudi gnezda želja. Volno smo namočili v lepilo, jo mrežasto ovili na manjše balone, posušili, nato pa prebodli balone. Volneno kroglo, ki smo jo dobili, bi lahko uporabili kot okrasek. Vendar smo del krogle odrezali in jo spremenili v gnezdo. Na papirnate trakove smo napisali različne želje in pregovore o željah in jih položili vanj. Gnezda so učenci radi poklonili svojim najdražjim.

Januar 2015
ZIMSKE RADOSTI

Letošnja zima nam je s snegom postregla pozno. Zato pa je bilo za otroke toliko več veselja, ko je začelo snežiti. Nekateri učenci so nam svoja radostna zimska doživetja opisali, drugi prikazali z risbo.

Matic nam je opisal svoje dogodivščine na snegu.

Sneženi mož

V ponedeljek zvečer je začelo snežiti. Snega sem se zelo razveselil. V torek zjutraj je zunaj bilo vse zasneženo. Po kosilu sva se šla z bratcem sankat. Ko sva se nasankala, sva se šla še kepat. Potem sva se vrnila v hišo. Naslednji dan smo šli jaz, bratec in sestrice delat sneženega moža. Naredili smo ga tako, da smo dali na kup tri kepe in na vrh vedro. Dodali smo mu usta, roke, nos in gumbe. Usta smo mu naredili iz majhnih deščic, za nos pa smo uporabili dolgo paličico. Gumbe smo mu naredili iz kamenčkov. Ko smo snežaka dokončali, smo šli v hišo.

Matic, 3. razred

Tudi skozi okno bolnišnične učilnice smo imeli priložnost opazovati sneženje. Ta pogled se nam je zdel čudovit, zato smo ga izbrali za podlago naših risb. Prilepili smo jih na okno in fotografirali.

Osnovnošolcem zimske radosti predstavljajo kepanje, sankanje, smučanje in druge aktivnosti na snegu. Tjaša nam je pripovedovala, kako se je kepanje spontano spremenilo v oblikovanje živali iz snega.

Sneženi živalski vrt

S sošolci smo šli na igrišče in smo se kepali. Sošolka je naredila kepo v obliki miške. Ko smo to videli, se nam je zdelo zanimivo. Predlagali smo, da bi iz snega oblikovali različne živali. Šli smo po sneg in iz njega naredili muco, kužka, družino želv, ptička v gnezdu in še druge živali. Na šolskem dvorišču je nastal pravi sneženi živalski vrt.

Tjaša, 5. razred

Srednješolci so nam zaupali, da se čar zimskih radosti skriva tudi v pogovorih s prijatelji ob kaminu in toplim čaju.

Februar 2015 MESEC KULTURE

Mesec kulture smo počastili na več načinov. Na začetku februarja smo na kulturnem dnevu spoznavali našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Raziskovali smo, kam vse je našega poeta zanesla pot. Na zemljevidu smo poiskali te kraje. Še posebej nas je zanimalo, kje in kako je v Ljubljani preživel svoj čas. S pomočjo spleta in knjig smo o pesniku odkrili veliko zanimivega in manj poznanege.

Ves mesec pa smo razmišljali tudi o tem, kako v vsakem izmed nas živi kultura. Dijakinja Jerca je s svojo risbo na čudovit način prikazala sožitje med dedkom in vnučko pri branju oziroma poslušanju pravljice. Hkrati je izrazila navdušenje nad domišljajskimi predstavami, ki nam jih lahko ponudi le knjiga.

Avtorica je ob risbi zapisala takole: *»Dedek in vnučka sta zbolela. Dedek vnučki bere pravljico, da bi jo razveselil. Deklica pa si ob poslušanju pravljice ustvarja fantazijski svet, kjer je vse lepo.«*

Marec 2015

MARČEVSKA DOŽIVETJA

V mesecu marcu se prične pomlad. To je navdihujoč letni čas s tisočeriimi obrazi. Toliko lepote v tako kratkem času! Težko bi sledili vsemu dogajanju in vsem spremembam v naravi.

Predstavljamo le nekatere.

Med prvimi znanilci pomladi, ki obletava zvončke, trobentice in spomladanski žafran, je metuljček Citronček. Zgleda, kot da bi s svojimi rumenimi krilci pomahal zadnjemu snegu. V naravoslovnih knjigah smo odkrili, kaj omogoči temu nežnemu bitju, da prenese nizke nočne temperature, ki so značilne za marec.

Z gubanjem papirja smo metulje tudi oblikovali. Učenci so jim z raznobarnim papirjem okrasili krilca in jih »pripeli« na okno, da se bomo lahko naužili njihove lepote.

Pomlad je nastopila tudi pred Pediatrično kliniko, kjer so zacvetele narcise, ki smo jih tudi fotografirali. Skozi okno učilnice pa vsak dan opazujemo, kako iz dneva v dan lepo žari forsitija.

Kot pa se za ta letni čas spodobi, smo že pričeli s sajenjem in sejanjem. Imeli smo naravoslovni dan z naslovom Sejemo semena. Posadili smo fižol in posejali različna semena. Sedaj pa spremljamo njihovo kalitev in rast.

V desetih dneh je naš fižol že takole zrasel:

Zgodil pa se je še en zelo redek astronomski pojav – delni sončni mrk.

20. marca smo radovedno in navdušeno ter z zaščitnimi očali opazovali delni sončni mrk. Na oddelku ježev in slonov smo poiskali mesto, kjer ga je bilo možno opazovati. Učenci z oddelka metuljev pa so odšli na ogled za Pediatrično kliniko, saj z oddelka v dopoldanskem času ni mogoče videti sonca.

April 2015

ZEMLJA – NAŠ NARAVNI DOM

V tednu, ko smo praznovali *dan Zemlje*, smo se z učenci pogovarjali o tem, kaj lahko storimo za to, da ohranimo čist planet. Najprej smo se posvetili ločevanju odpadkov. Na listkih so bili napisani različni odpadki, ki jih je bilo potrebno odložiti v ustrezen koš. Zataknilo se nam je, ko nismo vedeli, kam bi oddali zgoščenko, če se nam pokvari. Pogledali smo na medmrežje ter odprli spletno stran www.mojiodpadki.si, vtipkali kratico CD in dobili odgovor. Tako noben odpadek ni ostal nerazvrščen. Nato sta dve dekleti na temo ohranjanja čistega okolja sestavili anketo in jo izvedli med vrstniki na oddelku. Za zaključek našega raziskovalnega dela smo zaprosili sestro, naj nam pove, kako ločujejo bolnišnične odpadke v sobi za intervencijo. Pokazala nam je vse zabojnike, kamor ločeno odlagajo injekcije, epruvete, steklenice, infektivne odpadke, plastiko, papir. Razložila nam je vse, kar nas je zanimalo.

Dan smo zaključili z igro ekopatrola. Ob njej smo spoznavali, kaj vse lahko storimo za naš skupni naravni dom, da bo čim manj onesnažen.

Dnevu Zemlje pa je sledil *dan knjige*. Tudi ta je bil ekološko naravnan. Spoznali smo knjigo *Zemlja ima srce* in se o njej pogovarjali. Pogledali smo skozi okna ter opazovali, kaj je v tem mesecu zacvetelo. Fotografirali smo čudovito drevo, ki raste za Pediatrično kliniko. Učenci so naštevili, kaj vse lepega so v tem mesecu že opazili v naravi v svojem domačem kraju.

Maj 2015 CVETOČI MAJ

Veliki traven (maj) in rožnik (junij) sta najbolj cvetoča meseca v naravi, ki nas bogato obdaja. Travnik se je v tem mesecu spremenil v pravo cvetočo preprogo. Lepota in vonj cvetlic marsikomu polepšata dan. Tudi z učenci smo se pogovarjali o tem. Nina nam je opisala navdušujoč sprehod ob robu travnika.

Na cvetočem travniku

Zjutraj sem se prebudila v čudovito sončno pomladno jutro. Prebudili so me sončni žarki, ki so posijali skozi okno moje sobe. Odločila sem se, da bom izkoristila tako lep pomladni dan, zato sem se s svojim psom Črtom odpravila na sprehod. Hodila sem po poti ob travniku. Vse je cvetelo in dišalo po pomladi. Usedla sem se na travo in občudovala prelepo okolico. Po cvetovih rož so letale čebele, čmrlji in druge živali. Mravlje so si gradile svoja mravljišča. Kobilice so skakale od rastline do rastline. Na vsake toliko časa so krti pokukali iz svojih krtin in se hitro skrili nazaj. Ob gozdu se je pasla srna. Ko je zaslišala psa Črta, ki je zalajal, je hitro stekla nazaj proti gozdu. Ko sem videla vso to lepoto, bi še kar ure in ure posedala na travniku in opazovala prelepo pomlad. Počasi sva se s Črtom odpravila proti domu. Tisti dan sem se počutila odlično od vseh lepih stvari, ki sem jih videla, in od svežega pomladanskega zraka, ki sem se ga nadihala.

Nina, 8. razred

K travniku smo pristopili tudi raziskovalno. S pomočjo opazovalnih nalog in lupe smo si posamezne cvetlice in živali natančno ogledali ter ugotovitve zapisali, živali pa vrnil v naravo.

Prav s posebnim veseljem so učenci vzeli v roke čopiče in naslikali cvetlice, ki so jih že kdaj videli na travniku.

Borgija, 3. razred

Maša, 1. razred

Amelie, 5. razred

Anja, 7. razred

Junij 2015

MOJ DOMAČI KRAJ

Skozi vse šolsko leto smo se z učenci pogovarjali o njihovem domačem kraju. Ponosno so nam pripovedovali o naravnih in kulturnih zanimivostih. Kristina nam je predstavila Metliko.

Metlika z okolico

Občina Metlika leži na vzhodu Bele krajine med Gorjanci in Kolpo. Šteje 8159 prebivalcev in ima 59 naselij.

V mestu Metlika imamo kar nekaj kulturnih znamenitosti, npr. Metliški grad, ki je igral ključno vlogo v obrambi pred turškimi vpadi v 15. in 16. stoletju, leta 1951 pa je v njem začel delovati Belokranjski muzej. V bližini je tudi zbirka Slovenskega gasilskega muzeja. Poleti je grad prizorišče kulturnih dogodkov.

Meseca maja pa se pri nas odvija Vinska vigred. To je pomemben slovenski turistični dogodek, saj ga vsako leto obišče več kot 20 tisoč gostov. Lahko mu rečemo tudi praznik nagrajenih vin, belokranjskih dobrot in predstavitev etnoloških posebnosti ter kulturnih dosežkov.

Med kulturne znamenitosti štejemo tudi prvo dolensko hranilnico in posojilnico, prvo čitalnico na Dolenjskem in rojstne hiše nekaterih znanih Belokranjcev, kot so kipar Alojzij Gangl, igralec, pisatelj in režiser Osip Šest in mnogi drugi. Seveda ne smem pozabiti tudi na reko Kolpo, ki jo vsako leto obišče veliko število turistov in domačinov. Primerna je za vožnjo s kanujem, spust z raftom, kopanje, plavanje in druge dejavnosti, saj so ob reki Kolpi urejene sprehajalne, pohodniške in kolesarske poti, v poletnem času pa temperatura reke doseže do 30 stopinj Celzija.

Značilnost našega kraja so tudi bele breze, ki krasijo velik del Bele krajine, ter narodna noša, ki je popolnoma bele barve, izdelana iz lana. S tem močno izstopa od drugih tradicionalnih narodnih noš.

Torej, če se kdaj odločite obiskati Belo krajino, vas pogostimo z odličnim belokranjskim vinom in s pogačo, v poletnem času pa se lahko ohladite v reki Kolpi ali v senci belih brez!

Kristina, 2. letnik

Patricija je narisala čudovito razglednico tistega dela Krke, kjer se poleti najraje zadržuje.

